

Égigérő

2010. ŐSZ

***"Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom!
Ha égőáldozatot mutattok be nekem, vagy ételáldozatot, nem
gyönyörködöm bennük. Rá se tekintek a békeáldozatra, melyet hízlalt
állatokból mutattok be! Távozzatok előlem hangos éneklésetekkel,
hallani sem akarom lantpengetéstekeket! Áradjon a törvény, mint a víz, és
az igazság, mint a bővizű patak!"***

(Ám 5,21-24)

Amikor kicsiknek az első hittanórát tartom, és megpróbálom a hittan lényegét összefoglalni, elmondani, kicsoda Isten, akiről beszélgetni, tanulni fogunk, János első levelét szoktam idézni: Az Isten szeretet.

Mert ez az Ő legfőbb lényege, több annál, hogy teremtő, több annál, hogy mindenható, hogy hatalmas Úr - ilyeneket a pogányok is gondolnak isteneikről. A mi Istenünk több ennél - Ő a szeretet. Ebben tud gyökeret verni iránta való hitünk, bizalmunk, ez tartotta össze az első keresztyéneket.

Mégis telik tőle olyan kijelentés, amit több 1000 éve Ámósz próféta útján üzent akkori hallgatóinak, s amiről valaki nemrégiben azt javasolta, noha ez az egyházunk rendje szerint a mai vasárnap soron következő ige, ne olvassam föl, mert a rádióhallgatók esetleg kikapcsolják készüléküket. Sokáig fontolgattam ezt a tanácsot. Végül felül kerekedett bennem az a meggyőződés, hogy Istent nem lehet kikapcsolni, de lehet őt kérdezni, sőt lehet küzdeni is vele. [...]

Azt hiszem, egy ilyen ígét hallva mindnyájunknak támadnak kérdései Isten felé. Az első Isten lényegét érinti: Hogy fér össze Isten szeretetével a

gyűlölete? A második pedig magunkra vonatkozhat: most aktuálisan nekünk szól ez a harag?

Az első kérdésen gondolkozva egy idős tanár jut eszembe, akiről azt mesélték, úgy indokolta nyugdíjba vonulását: kollégák, én már csak szeretni tudok. Nyilván mindenki értette, hogy erélyének, tekintélyének gyengüléséről beszélt.

Kérdésünket így gombolyíthatjuk tovább: Nem értjük-e időnként félre Isten szeretetét? Nem azt várjuk-e tőle, hogy az iménti nyugdíjba készülõ ember módjára engedje át a terepet a nagykorú emberiségnek, ne nagyon akarjon beleszólni az életünkbe, ne is nagyon bíráljon, főképp ne rendezze át, változtassa meg a dolgainkat? Csak álljon mögöttünk feltétlen szeretetével, legyen háttérünk, energia-bázisunk, adjon valami olyan pluszt az életünkhöz, amire a mi rohanó tempónk mellett nekünk már érthetõ módon nem juthat időnk, erõnk? Mit jelent nekünk az Isten szeretete? [...] Egy svéd gyerekvers - Barátság - írja a csalódott barát mondatát:

"Több hónapba telt, hogy Lenát ne szeressem és ne gyűlöljem többé."

Aki igazán szeret, az nem tud egyszer csak közömbös lenni. Isten sem tud az ember iránt közömbös lenni, mert õ a szeretet, és ahogy hûségében, úgy szeretetében sem tagadhatja meg magát. [...]

Hogy látja Isten konkrétan a mi életünket, a mi cselekedeteinket, a mi istentiszteleteinket? [...] "Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizû patak."

(Ám 5,24)[...]

"Áradjon..." A tisztító áradat időnként talán elsodor az életünkből féltve õrzött dolgokat, olyasmiket, amikkel felvérteztük magunkat, szavatolva éreztük a biztonságunkat. Ilyenkor esetleg számon kérõen tesszük föl a kérdést: hogyan fér össze az Isten haragja és szeretete?

József Attila ugyan emberi viszonylatra érti, de lehet ehhez hasonlítani a fenti kérdést: "Mikor fölkel a nap, a sosem haragvók hajától eltérítõdik a harmat, ne bántson téged az én haragom soha, kedves. ... Érted haragszom én, nem ellened, nosza, szorítsd meg a kezem, mellyel magosra tartalak álmaimban, erõsítsen az én haragom, dehogy is bántson, kedves.

Jézus keresztyére nézve erõsítsen minket: nem játék, nem tréfa Isten haragja, de értünk van, hogy mindennél nagyobb szeretetével az üdvösség útjára térítsen. Ámen

Lacknerné Puskás Sára

Kivonat 2010.09.19-én elhangzott igehirdetésbõl, melyet az MRI KOSSUTH rádió is közvetített.

Danhauser László emlékezete

(Halálának 20. évfordulóján, november elején Danhauser Laci bácsira emlékezünk)

Hogyan kerültem Bakonycsernyére lelkésznek?

Nem jó szántamból, önként, szabad elhatározásomból kerültem Bakonycsernyére. Budapest Hegyvidéki gyülekezet törvényesen megválasztott lelkésze vagyok. Az erőszaknak engedve állami és egyházi utasításra voltam kénytelen szeretett gyülekezetemet elhagyni.

Mivel 1959. április 9-én Dr. Vető Lajos püspök és Várady Lajos esperes jelenlétében tudomásomra hozták, hogy egyházi közérdekből vidékre kell távoznom, s mert első válaszom az volt: Nem megyek! Életfogytiglan megválasztott lelkésze vagyok gyülekezetemnek és semmi néven nevezendő fegyelmi vétségem nincsen, melynek az áthelyezés lenne a következménye. Másnap behívót kaptam Grnák Károly osztályvezető ÁÉH tanácsostól, aki azzal kezdte, hogy ismerem-e Molnár Rudolf prédikációs kötetét a lángokban álló kereszt címlappal. Nem ismerem, nem is láttam, miről van szó. Kiderült, hogy benne egy itthon, 1945 után elmondott prédikációm van. S mert Magyarországon nem égetnek keresztet, ez a könyv sértés a Magyar Állam felé. Gyülekezetem szerinte a reakció melegágya. Oda jár Ordas püspök, a diakonisszák és Budapest minden reakciós híve. Ifjúságom nyüzsg. Evangelizációs emberek felvonulási és gyülekezési helye, nem támogatom a közegyházi vezetőséget. Ifjúságomat Bakonyba és Balatonra vittem táborozni.

Az ÁÉH elnök jelenlétében megvédtem, és védőbeszédet mondtam Ordas és Turóczy püspök érdekében. Ilyen exponált helyen csak haladó lelkész szolgálhat, ez volt a vád. Tiltakozásom szavára a következő választás elé állított: Felesége holnap nem taníthat, leányát eltávolítjuk a tanársegédi állásból, fiát az egyetemről, és Önt rendőri felügyelet alá helyezük és vasárnap már nem megy fel a szószékre! Nos elmegy? Ha igen, csendben új életet kezdhet. Családomra és gyülekezetemre való tekintettel nem volt más választás, mint menni.

Másnap Vető püspök közölte velem, hogy egyetlenegy gyülekezet van,

Bakonycsernye, ahová küldési jogánál fogva elhelyezhet. Mind Vető, mind Várady megcsókoltak örömben, hogy megoldom az egyháznak ezt a nehéz problémáját. Április 15-én átadtam a lelkészi hivatalt Ruttkay Elemérnek. Még elvégeztem a konfirmációt (gyermekem is konfirmált) és az állam ígérete mellett, hogy családomat nem bántják és Pesten maradhatnak, vállaltam a bakonycsernyei gyülekezetet. Budahegyvidékről írásban sokáig nem mondtam le, míg ezt sokan fitogtatták és végül Várady esperes írásbeli lemondásra kényszerített 1959. június 20-án. Vető püspök kiküldő levele 1959. április 8-án kelt. Budapesti távozásomat megkönnyítették Honéczy Pál és Brebovszky Gyula lelkészek, kik közelebbről ismerték Bakonycsernyét, annak népét és a gyülekezet összetételét.

1959. április 15-én Németh Géza esperes-helyettessel megérkezvén átvettem a lelkészi hivatalt. A lelkészlakás oly piszkos és elhanyagolt volt, hogy kénytelen voltam albrétbe menni, míg azt kifestik. A gyülekezet egy része (a Szabó Vilmos pártiak) nem akartak elfogadni. Szervezkedtek, lázadoztak, tüntettek, kiabáltak ellenem mintha kitűrtam volna Szabó Vilmost. Nyíltan nem mondhattam meg nekik, hogy erőszakosan eltávolítottak (szinte deportáltak) Budapestről. Otthontalan, szeretetlen, családomtól távol rettenetes napok, hetek, hónapok, sőt évek következtek. Senki sem értett meg. Munkatársam, lelkítéstvérem nem volt, s mintha az őserdőben éltem volna. Nagyon sokáig tartott, míg kiderült az ég. Míg megláttam, hogy ebben a gonosz tettben is Isten segítsége nyugszik: Békés helyem lett, kertem, jó levegő, családomnak nyaralás, majd öröklakás Pesten, nekem nyugalom, csend, Urammal való közösség. A családokkal való kapcsolat és a szolgálat betöltötte minden időmet. Látom ennek az ígének valóra válását: Ti gonoszt gondoltatok felőlem... de Isten jóra fordította! Persze a különélés sok kárt is jelentett a családi nevelésben. Gyermekeimnek hiányzott az édesapa, de a szeretet mélyebb lett és az egymásért való felelősség.

Isten bocsásson meg nekik! Én is az ő bocsánatából élek és hirdetem az Ő bűnbocsátó evangéliumát. 13. éve élek itt e Pathmoszon az 1971. évben.

Danhauser László

Értelmiségi konferencia a gyülekezetben

Szeptemberben volt a Keresztény Értelmiségi Fórum 200. rendezvénye. Ezért a szervező bizottság úgy döntött, hogy a megszokott hétfő esti alkalom helyett szeptember 22-én, szombaton a Magyar Evangélikus Értelmiségi Társasággal közösen „Új utakat taposva” címmel ünnepi konferenciát szervez a gyülekezetünkben.

A konferencia megnyitó áhítatát Dr. Fabiny Tamás püspök úr tartotta, aki Tamás és Pál apostol személyén keresztül elemezte az értelmiségi életfelfogás sajátosságait.

Dr. Schulek Ágoston - aki Dr. Vezekényi Ursulával együtt a konferencia moderátora volt - emlékeztetett arra, hogy a keresztények célja Urunk tanítása alapján a kezdetektől fogva ismert, de hogy oda milyen úton lehet eljutni, azt minden korban meg kell keresni.

Benczúr László kerületi felügyelő hiányt pótló előadásában áttekintette az 1990-es éveket követően egyházunkban működő, illetve újra működő civil szervezetek munkáját, az általuk felvállalt feladatokat. Kiemelkedően fontos feladatukként említette az emberek személyes megszólítását.

Nagy érdeklődéssel várt előadást tartott Szászfalvi László az egyházügyekért felelős államtitkár. Előadásában kihangsúlyozta, hogy újra kell építeni az állam és az egyházak közti kapcsolatot, megteremtve a bizalmi viszonyt. Az egyházpolitika alapelvei között említette a hétköznapokban is működő dialógust, a negatív, diszkriminációs jogszabályok megszüntetését, az egyházak és egyházi intézmények működésének kiszámítható finanszírozását, az egyházi kárpótlások folytatását.

A teológiai képzés jelenéről és tervezett jövőjéről két előadás hangzott el, amelyeket Dr. Ujházi Lóránd a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola adjunktusa és Dr. Bácskai Károly az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanszékvezetője tartott. Mindketten a saját egyházuk specifikumairól számoltak be, amelyek főként a belső igényekhez igazodnak. A különböző szakok beindításával lehetőség nyílt arra, hogy civilek is teológiai képzésben vegyenek részt.

Az értelmiségi munka múltbeli szerepéről és az egyházi értelmiségiek felelősségéről, aktuális feladatairól szóló előadás abból indult ki, hogy az egyház Krisztus tanítását követve a kezdetektől fogva odaállt az emberek mellé, hogy segítsen problémájukon, hogy életüket jobbá tegye.

Ma a legégetőbb kérdés az ország, katasztrofális gazdasági és népességi

helyzetén való javítás. Ebben segíthet a keresztyén értelmiség.

Az előadáshoz hozzászólva Dr. Orosz Gábor Viktor az ifjúság megszólításának lehetőségeiről beszélt.

A konferencia Dr. Korányi Andrásnak a zsinat lelkeszi elnökének áhíthatáival zárult.

25 éve indult el ...

Az ünnepi alkalom igényli, sőt megkerülhetetlenné teszi a visszaemlékezést.

Immáron 25 éve, hogy a budahegyvidéki gyülekezet területén élő lakosság összetétele, valamint az a tény, hogy az értelmiség különleges és fontos szerepet tölt be a környezetének életében, felvetette olyan gyülekezeti alkalom létrehozásának az igényét, amely ennek a rétegnek a specifikumaihoz igazodik. A gyülekezet egykori lelkeszének, Takács Józsefnek (aki második diplomája szerint villamosmérnök volt, és ezen a területen sok évet dolgozott) kezdeményezésére és vezetésével az 1985-86-os munkaévben indult el havi egy alkalommal a „Keresztyén Értelmiségi Kör”.

A XX. század második felében tulajdonképpen *ekkor és itt* indult el nemcsak az evangélikus egyházon belül, hanem a magyarországi történelmi keresztyén/keresztyén egyházak között is az első legális, rendszeres, értelmiségiek részére szervezett gyülekezeti alkalom. Az értelmiségi fogalom a megnevezésben nem elitet, nem elkülönülést, vagy kirekesztést takar, hanem a *létformára, életmódra, értékrendre* utal, olyan embereket foglal magában, akik ismeretüket a közösség érdekében hasznosítják, *tudásukat, ismeretüket hajlandók továbbadni*. Takács József lelkesz gyülekezeti szolgálatból történt visszavonulásával a munkát a gyülekezet új lelkesze, Bácskai Károly, majd öt követően Keczkó Pál vette át. Az alkalom elnevezése ettől kezdve „Keresztyén Értelmiségi Fórumra” változott, hangsúlyozva ezzel is a fórum jelleg erősödését. Annak ellenére, hogy korábban még egyházi berkekben is nagyon sokan szkeptikusan fogadták az ún. értelmiségi alkalmak létjogosultságát, az eddigi, sok neves előadó szolgálatával megtartott érdekes témájú rendezvények nem őket igazolták. A 90-es évek változásait követően pedig egyre több egyházi értelmiségi szerveződés jött létre, ezek között is kiemelendő a 2005-ben megalakult egyházi egyesület a Magyar Evangélikus Értelmiségi Társaság, azaz a MEVÉT, amelynek gyülekezetünkben is sok tagja van.

Mihályi Zoltán

Elmúlt a nyár...**Bicajtura Kárpátalján**

Nem is tudom, hol kezdjem... Talán 1998-nál, hiszen akkor voltam utoljára biciklitúrán, utána viszont évekig nem állt módunkban újból elmenni. Idén végre jött az alkalom, hiszen szüleim vállalták, hogy a kerékpártúra alatt nyaraltatják az unokáikat.

Kezdődhetett a készülődés, és bár elszoktunk a szokatlan kisméretű táskába való pakolástól, sikerült felidézni az évekkel ezelőtti tömörítési módszereket, és indulhatott a tekerés.

Augusztus 15-én hajnalban, a Nyugatiban igen lapos szemekkel vártuk a későket, és pakoltuk fel a bringákat a vonatra. Rémálmaimban sem gondoltam, hogy ebben a kis országban több mint öt órába telik eljutni a fővárosból a határra, Záhonyba. (Ja, azt még ugye nem is mondtam, hogy az idei túra úticélja Kárpátalja és Kelet-Magyarország volt.) Innen harminchat keréken vágunk neki a határnak, hogy felfedezzük Kárpátalja biciklin is megközelíthető szépségeit. A határon való átkelés kicsit a 80-as évek végének Hegyeshalmát idézte. A kissé hosszú bevezető után azért a túrát is felidézve, többek között jártunk Ungváron, Munkácson, Beregszászon, Csetfalván, a nagyszőlősi Kankó vár romjainál. Szállást a református gyülekezetek vendégszobáiban, vagy táborhelyein kaptunk, és mindenhol nagy szeretettel fogadtak bennünket. A helyiekkel való beszélgetésekből közvetlenül is megtudtuk, hogy bár emiatt atrocitások errefelé ritkán érik az embereket, azért a határon túl itt sem egyszerű magyarnak maradni.

Az utolsó két napot már a Beregben töltöttük, ami szintén nem szűkölködött a látnivalóban. Sőt! Tákos, Csaroda, Szatmárcseke és még sorolhatnám a szebbnél szebb helyeket, akár egy külön kerékpártúrát is megérdemelnének.

Az égiek is nagy kegyben tartották az utunkat, Istennek hála, balesetmentesen tudtuk le a távot, és az is jelzi, hogy bár a héten többször is esett az eső, mi nemhogy egyszer sem áztunk el, de még csak nedvesek sem lettünk.

A nem is olyan kis csapatunkban a rutinos és elnyűhetetlen kerekések között Binder Csabi volt a legfiatalabb, aki a maga alig tíz évével hősiiesen küzdötte le a jóval több, mint 300 km-t. Ezt megtudva, a lányaim már most elkezdtek edzeni a jövő évi túrára, mert egy ilyen buliból ők sem maradhatnak ki. ☺

Elmúlt a nyár...**Beszámoló a gyerektáborról**

2010. július 27 - augusztus 1. között Nagyvelegen tartottuk idei gyermektáborunkat. Nagy örömünkre a táborba az évek óta járó csapat mellett újabb gyerekek is érkeztek. A gyereklétszám 20 fő körül mozgott. A tábor vezetését Mihályiné Borókay Ritával közösen vállaltuk és elmondhatom, hogy zökkenőmentesen telt a tábor. A tábor elején 3 csapatot alakítottunk ki, akik egész héten különböző szellemi és sportos vetélkedő részesei voltak. A délelőtti folyamán foglalkoztunk a bibliai témával, idén Ruth könyvét vettük át. A téma felvezetését Rita tartotta, amelyre előzőleg Keczkó Szilvia készítette föl, köszönet érte! Utána két csoportban beszélgettük az elhangzottakról, aktualizálva napjainkra is. Délutánonként közös sportolás, kézműves foglalkozás és vetélkedő színesítette a napot, esténként pedig változatos feladatokat kidolgozva, színpadi előadásokban mérhették össze tudásukat a csapatok, melyet „szigorú” zsűriként értékeltünk.

A Keczkó család látogatása mindig egy színfolt a tábor életében, így volt ez idén is. Csütörtökön az egész napot velünk töltötték, így a tábor életébe aktívan bekapcsolódtak.

A kirándulásunkat sajnos idén elmosta az eső. Valószínűleg ez is felülről irányítva történt, mert nagyon jól telt a „kiránduló” napunk is. Az utolsó napon az elmaradhatatlan algoritmikus vetélkedőre került sor, amibe a falut is bevontuk. Ezt a programot mindig nagyon várják a gyerekek, így az előző éjszakánkat rááldozva Ritával összeállítottuk az útvonalat és hozzá a feladatokat.

Összességében fontosnak tartom, hogy ez a kis csapat évről-évre nyaranként együtt táborozzon! A korosztály egyre szélesedik, de a táborban a gyerekek nagyon jól összekovácsolódnak a kis csapatokban és a teljes közösségben.

Végezetül köszönöm a gyülekezet anyagi támogatását is, mellyel a táborban résztvevő családokat segítette.

Hikisch Zoltán

Elmúlt a nyár...

Balatoni ifjúsági-családos hétvégét Balatongyörökön töltöttük.

Az ifjúsági nyári táborot a Szélrózsa találkozó keretében szerveztük meg

Hívogató**Baba-mama kör**

Évek óta működik gyülekezetünkben baba-mama kör, bár az elmúlt 2-3 évben kevés kismama volt közöttünk, s mostanra az ő gyermekeik már oviba járnak. Az elmúlt tanév és a nyár folyamán azonban nagyon sok kisbaba született a budahegyvidéki gyülekezethez szorosan vagy lazábban tartozó családokban! Mindazon túl hogy nagyon örülünk, reménység támadt a kör újraéledésére is. Jómagam is a négy hónapos Emíliaával vártam szeptemberben az első érdeklődőket. A második alkalommal már hét picur volt, és hányról tudunk még, akik épp nem tudtak eljönni! A két szőnyeg lassan kevésnek bizonyul. Kéthetente szerdán délelőtt tíz órakor találkozunk az alagsori kisteremben, beszélgetünk, teázunk, babázunk, megosztjuk egymással örömeinket, kétségeinket, tapasztalatainkat. A közeljövőben vendégeink is lesznek, védőnő, gyermekorvos, dúla, és később reménység szerint folytatódik a „vendéglőadók” sora. Következő alkalmunk november 10-én lesz. Szeretettel várjuk közénk a 3 év alatti kisgyermekes, babás édesanyákat gyermekeikkel!

Keczkó Szilvia

2010. november 21-én, vasárnap 18 órakor
a budahegyvidéki evangélikus templomban
(XII., Kék Golyó utca 17.)

**A FOUR BONES HARSONAKVARTETT
ÉS KISS ZSOLT (ORGONA)**

hangversenyére kerül sor.

A reneszánsztól napjaink zenéjéig ívelő, változatos műsorban
a zenészek külön is, együtt is megszólalnak.

A belépés díjtalan.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órákor úrvacsorával
Családi istentisztelet a hónap első
 vasárnapján **11.15**-kor

Budakeszin a gyülekezeti házban
 (Fő út 155.): vasárnap és az egyházi
 ünnepeken **9.30** órákor. (a hónap 2.
 vasárnapján családi, a 3. vasárnapon
 úrvacsorával)

Imaóra: vasárnap 9.15 órákor

Gyermek bibliakör:

Vasárnap, az istentisztelettel
 párhuzamosan (**Budakeszin** is)

Bibliakörök:

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)
 Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)
 Hó első csütörtökén 18.00 órákor
 (közégeneráció)

Bibliaiskola: minden hónap 2. hétfőjén
 18 órákor

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Fiatal felnőttek bibliakörje

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.30 órákor
 családotknál

Házaspáros kör: minden hónap 3.
 csütörtökjén 19.30-tól családoknál

**Konfirmált ifjúságnak és a
 középiskolás korosztálynak** pénteken
 18.00 órákor

Konfirmációi előkészítés:

Pénteken 16.30 órákor

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti
 kórus (alagsori próbateremben)

Hittanórák:

Gyülekezeti központ

Hétfőn 16.30 órákor óvodások és
 kisiskolások részére több csoportban.

Zugligeti Ált. Iskola

Kedd 13.00 órákor— 1-2 o. 401. terem

Kedd 14.00 órákor— 3-5 o. 401. terem

Pannónia Sacra Katolikus Ált. Iskola

Kedd 10.00 - 4. o.

Kedd 10.55 - 1. o.

Péntek 09.00- 3. o.

Baba-mama kör

Minden hónap 1. és 3. szerdáján
 de. 10.00 órákor
 az alagsori kisteremben

**A hittan– és bibliakörök, ifj. órák,
 énekpróbákra bejárat az alsó udvari
 kapun**

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki
 Evangélikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
 Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
 telefon: 224-0640; 20 8243373
 e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti:

Borókay Ferenc, Borókay Réka,
 dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

<http://hegyvidek.lutheran.hu>